חשוד על המעשר חשוד על השביעית • וכ"ש חשוד לשביעית חשוד למעשר: ומאן חכמים ר' מאיר • דאמר לקמן חשוד לדבר אחד חשוד לכל התורה: הרי הוא כיסרלא מומר • ולא אמרינן דליהוי עובד כוכבים גמור כאילו לא נחייב • דאי סד מו) נאחר שהמיר דמו קידושין קידושין: דברי חכירות • מפרש בתוספתא במסכת דמאי שלא יקן תרומה ומעשר לעם הארץ ושלא יעשה טהרות אלא עם הארץ ויאכל טולין במהרה, ויעשר אם שהוא אוכל ואם שהוא מוכר ואם שהוא לוקח: דקדוקי סופרים • מומרא דרבנן: דברי לויה • תורה אור לשורר ונערת ולהוות שוער: מבני אהרן • משמע שיהא טהג כל דין בני אהרן, לו תהיה שוק הימין לעמה: שעהג בלינעה • קודם שקיבל, בפיטו היה טהג עליו דין חכירות מו) שלין לחושדו ולומר לפנים הוא עושה: מקבלין אותו • שהחזיקו כאחר וכאחמן לכל יז) דכלל: לכנפים • שיטול ידיו קודם אכילה וקודם שיגע באוכלין דתרומה דידים שניות הן: לטהרות • לאומר שאר טהרות ונחזיק טהרותיו בטהרות גמורות לאכול תרומתו בתרומה טהורה יח): מקבלין אותו • דאיהו מטייר דבר שלא שהרי מקבל עליו נטילת ידים והא עיקר אכילת חולין בטהרה: אף לטהרות (לא) ולא מקבלין דכיון דבדין נטילת ידים שדבר קל הוא לעשות אינו יכול לעמוד כל שכן בשאלת יט): עד כמה כז מקבלין אותו לדברי חכירות שנקבלנו לאלתר ונחזיקנו בחבר: למשקין שלשים יום • שלשים יום מהמינו ליה מכאן ואילך בטהרות משקין שטומאתן קלה דטומאת משקין מדלרבנן בפ' קמא דפסחים (דף מז:): לכסות • להחזיק כסותו כחבר דאמר במסכת חגיגה (דף יח:) בגדי עם הארץ מדרס לפרושים: שניס עשר חודש • אם קיבל עליו דברי חכירות לשנים עשר חדש: הוה ליה מקולי בית שמאי ומחומרי בית הלל • ומחומרי בית הלל • וליתייה גבי קולי בית שמאי ומחומרי בית הלל במסכת עדיות (פ"ה מ"ה) דאמרינן שהה דברים מקולי בית שמאי ומחומרי בית הלל ואם איתא ליתניה) הא לא עד כמה מקבלין אותו דאמרן לעיל אם מתחלה בשעתא בתוך כמה יהא מקבלין אותו מיד ועד כמה יהא מתחלה שנקבלנו מיד: לפי שאינו דומה חבר שקיבל הוא עצמו לכן חבר לב) מחמת (קבלת) חבירו שאין לו שום קבלה אלא סרך חבירו דודאי בג) (חבירו) מיזדהר טפי לי"ל הא" לפי שאינו דומה" תנא קמא קאמר ליה מה טעם בנו ובני ביתו אין לריכין לקבל לפי שאינו דומה חבר שקיבל לכן חבר שקיבל חבירו דבן חבר לא חשיד וכתוספתא (גרסינן) שאין דומה חבר שקלקל לכן חבר שקלקל במסכת דמאי: כשניס מעשה יז: דאפי' תלמיד חכם לריך לקבל: בטהרות • בסדר טהרות לא גרסי' בטהרות עצמן אירע להן מעשה ונסתפקה הלכה: שדרו רבנן • שדרו כה) זוג דרבנן: תוריב רבנן מדייה • מתלמידיו שקיבלו עליהן דברי חכירות

חשוד על המעשר *ומאן חכמים ר' יהודה ג) וחד אמר החשוד על המעשר חשוד על השביעית ומאן חכמים ר' מאיר ג) ותניא עם הארץ שקיבל עליו ג) דברי חכירות ונחשד לדבר אחד נחשד לכל התורה כולה דברי רבי מאיר "וחכמים אומרים אינו נחשד אלא לאותו דבר בלבד ד) (הגה) שקיבל עליו דברי תורה (אפי') ונחשד לדבר אחד (הוי) חשוד לכל התורה כולה דברי הוא כישראל מומר נפקא מינה דאי קדיש, קידושין קידושין ת"ר "הבא לקבל דברי חכירות חוץ מדבר אחד אין מקבלין אותו, עובד כוכבים שבא לקבל דברי תורה חוץ מדבר אחד אין מקבלין אותו ר' יוסי בר' יהודה אומר אפי' דקדוק אחד ה) (מדברי) סופרים "וכן רבן לוי שבא לקבל דברי לויה ו) וכהן שבא לקבל דברי כהונה חוץ מדבר אחד אין מקבלין אותו שנאמר "המקריב את דם השלמים, וגו' העמודה המסורה לבני אהרן כל בהן "שאינו מודה בה אין לו חלק בכהונה "ת"ר "הבא לקבל דברי חכירות אם ראינוהו שנהג בצינעה בתוך ביתו מקבלין אותו ואחר כך מלמדין אותו ואם לאו מלמדין אותו ואחר כך מקבלין אותו ר"ש בן יוחי אומר בין כך ובין כך מקבלין אותו והוא למד בדרכו והולך: ת"ר "מקבלין לכנפים ואח"כ מקבלין לטהרות ואם אמר איני מקבל אלא לכנפים מקבלין אותו, קיבל לטהרות ולא קיבל לכנפים אף לטהרות לא קיבל: ת"ר "עד כמה מקבלין אותו: בית שמאי אומרים למשקין שלשים יום לכסות שנים עשר חודש ובית הלל אומרים אחד זה ואחד זה ו) לשנים עשר חודש "אם כן הוה ליה מקולי בית שמאי ומחומרי בית הלל אלא ו) "בית הלל אומרים אחד זה ואחד זה ז) (לשלשים) (סימן חב"ר תלמי"ד תכל"ח מב"ס הז"ר בעצמו") תנו רבנן "הבא לקבל דברי חכירות צריך לקבל בפני שלשה חבירים, ובניו ובני ביתו אינן צריכין לקבל בפני שלשה חבירים, רבן שמעון בן גמליאל אומר אף בניו ובני ביתו צריכין לקבל בפני שלשה חבירים לפי שאינו דומה חבר שקיבל לבן חבר שקיבל: תנו רבנן הבא לקבל דברי חכירות צריך לקבל בפני ג' חבירים ואפילו תלמיד חכם צריך לקבל בפני שלשה חבירים, וזקן ויושב בישיבה אינו צריך לקבל בפני שלשה חבירים שכבר קיבל עליו משעה שישב, אבא שאול אומר אף תלמיד חכם אינו צריך לקבל בפני שלשה חבירים ולא עד אלא שאחרים מקבלין לפניו אמר רבי יוחנן בימי בנו של רבי חנינא בן אנטיגנוס נשנית משנה זו - רבי יהודה ור' יוסי איסתפק להו מילתא בטהרות שדרו ו) רבנן לגבי בנו של ר' חנינא בן אנטיגנוס ו) אילו אמרו ליה לעיין בה *טעין טהרות אותיב רבנן מדידיה לגבייהו וקאי איהו לעיוני בה אתו אמרי ליה לר' יהודה ור' יוסי, אמר להו ר' יהודה: אביו של זה ביזה תלמידי חכמים אף הוא מבזה תלמידי חכמים אמר לו ר' יוסי בכבוד זקן יהא מונח במקומו אלא מיום שחרב בית המקדש נהגו כהנים סלסול בעצמן שאין מוסרין את הטהרות לכל אדם: תנו רבנן יג) חבר שכמת, אשתו ובניו ובני ביתו הרי הן בחזקתן עד שיחשדו וכן חצר שמוכרין בה תכלת הרי היא בחזקתה עד שתיפסל: תנו רבנן "אשת עם הארץ שנשאת לחבר וכן בתו של עם הארץ שנשאת לחבר וכן עבדו של עם הארץ שנמכר לחבר כולן צריכין לקבל דברי חכירות בתחלה אבל אשת חבר שנשאת לעם הארץ וכן בתו של חבר שנשאת לעם הארץ וכן עבדו של חבר שנמכר לעם הארץ אין צריכין לקבל דברי חכירות בתחלה יג) ר"מ אומר אף הן צריכין לקבל עליהן דברי יד) חבירות (לסתחלה ר"ש בן אלעזר אומר משום ר"מ מעשה באשה אחת שנשאת לחבר והיתה קומעת לו תפילין על ידו, נשאת לעם הארץ והיתה קושרת לו קשרי מוכס על ידו:

תנו

אחר־אגר שבא לקבל עליו כל דברי תורה קאי בריתא (ודאי לא יעמוד נמי באחרים): אם ראינוהו שנהג בצנעא בתוך ביתו קודם לכך מקבלין אותו סיד ואח"כ מלמדין אותו: מקבלין לכנפים לנטילת ידים אם קיבל עליו להזהר שלא לאכול בלא נטילת ידים ובכל דבר שצריך לנטילת ידים: אה"כ מקבלין אותו לטהרות: ליכל חולין בטהרה: אף לטהרות לא קיבל • כלומר שאין מוסכמין עליו אף לכמה שקיבל דאמרינן מדלא יכול לעמוד בכמה שצריך נטילת ידים כ"ש בשאר טהרות: עד כמה מקבלין אותו: כלומר כמה חוזין ליה דאיזהר בטהרה דמקבלין ליה בנאמן על הטהרות: למשקין • לטהרת משקין ל' יום: לכסות לטהרת בגדים כדאמרינן בגדי עם הארץ מדרס לפרושים כו' אלפי שאינו דומה חבר שקיבל וכן שקיבל הבי משמע כיון דאמרת דחבר עצמו צריך לקבל בפני ג' כ"ש בן חבר שצריך לקבל בפני ג' מש"ה תזיק קאי דאמרינן בגדי ובני ביתו אינו צריך לקבל אע"ג דאיהו נפיה צריך לקבל בפני ג' אינו דומה חבר בן עם הארץ לבן חבר • דחבר בן עם הארץ לא לבר בבית אביו וצריך לו לקבל בפני ג' אבל בן חבר דסריך בטהרות שבבית אביו אין צריך לקבל בפני ג': בני בנו של ר' חנינא נשנית משנה זו: דת"ח צריך לקבל בפני ג' אבל בן חבר דסריך בטהרות לעיין כדראמרו ליה: לר' יהודה הואיל נהג בהם שלא רצה להאמין להם מהרותיו • א"ל ר' יוסי לר' יהודה כבוד זקן יהא מונח במקומו כלומר אל תחזירה בטבוה ת"ח: אלא מיום שחרב בהם"ק נהגו חכמים סלסול תשמרא:

ל) מיי' פ"י מסג' מסכת ומוסר הלכה פ מוס"ע י"ד סימן קיא סעיף ד:

מ) מיי' פ"ג מסג' מלוכות ביאת מקדש ה מוס"ע י"ד סימן רסח סעיף יב:

מא) מיי' פ"ו מהלכות מסכת ומוסר הל' ב:

מב) מיי' פ"ג מסג' כלי המקדש הל' ה:

מג) מיי' פ"ח מסג' דבר ומיומא הל' ה:

מד) מיי' פ"ח מסג' מהלכות מעשר הל' ה ופ"י מהלכות מסכת ומוסר הלכה ב:

מה) מיי' שם הלכה ה ופ"י מהלכות מעשר הלכה ה:

מו) מיי' פ"י מסג' מסכת ומוסר הל' ד:

[ממנות יח מולין קנ.]

מז) מיי' שם הלכה ג:

מח) מיי' שם הלכה ה ופ"י מסג' מעשר הלכה ב:

מט) מיי' פ"ב מסג' ביאת הלכה ו:

נ) מיי' פ"י מסג' מעשר הלכה ב ופ"י מהלכות מסכת ומוסר הלכה ו:

נוסחא מבונה

בית הכנסת

בית הכנסת

בית הכנסת

בית הכנסת

[יומא פ' זמנים לתב מולין נב: קה. ערכין כז:]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לא לעהות מין מקבלין דלין:

[תוספתא דדמאי פ"ב]

[תוספתא דדמאי פ"ב]

[תוספתא דדמאי פ"ב פ"ב ע"ז נט.ע"ב ונע"ב]

[ע"ב שם. [ע"ב ונע"ב]

שיטה מקובצת

ל) יהודה הוא דבאחריה דר"י חמירא להו שביעית ותר: כ) מאיר מאי ר' מאיר דתנא: מלוי • עי' תוס' ע"ז (דף ז ע"ב):: בלבר ונר שקבל עליו דברי תורה ונחשד לדבר אחר ואפי' חשוד לכל התורה בילה דרי הוא: כ) אחד מדקדוקי סופרים: ו) לויה חוץ מדבר אחד אין מקבלין אותו כהן שבא: ז) זה שנים עשר חודש"ם א' אי הכי נתנייה נבי קולי ב"ש ומחומרי כו' אלא אימא בית הלל: ח) שלשים יום: ט) שדרו זוזא דרבנן: יא) אנטיגנוס אולי אמרו ליה לעיין בה ואשכחוה דקא טעין: יב) מנמרי ום"א נמרי: יג) רבנן אשת חבר כחבר חבר שמת: יד) בתחלה רשב"א אומר: יד) חבירות בתחלה טהרה ר"ש: טו) אשה אפילו לאחר: טז) חבירות בצנעא שאין: יז) לכל דבר הס"ד: יח) מדרדה ואם אמר אינו מקבל אלא לכנפים מקבלין אותו ואע"ג דאמרן לעיל דבר אחר אין מקבלין אותו שאני הכא דאינו משייר דבר שלם שדרי מקבל עליו נטילת ידים ווז הוא עיקר אכילה חולין בטהרה הס"ד ומה"ד אף: יט) בשאר דברי טהרות הס"ד: כ) כמה מקבלין אותו • עד כמה יקבל עליו דברי: כא) ליתני נמי הא: כב) חבר שקבל מחמת אביו: כג) דודאי בקבלה מהדיה: כד) חבית גרסינן נסתק: כה) שדרו זוזא: כו) מה"ד אביו של: כז) אינו נחשד: כח) לאפוקי כל דתורה: כט) ביזה תלמידי חכמים שלא על הגיבת שלנו נסתק:

רבינו גרשום

חשיד נמי אקל: דיוראה בת דיוראתא • נ ר בת גיורה: קדושין קדושין. ובעיא נמ: חוץ מדבר אחד אין מקבלין אותו: דאמרינן הואיל ואין יכול לעמוד באותו דבר [ודאי לא יעמוד נמי באחרים]: אפילו דקדוק

חשוד בהרי הגך שלוחים וקאי איהו לעיוני בהאילתם: כו) אבא שאול לכל דברי תורה קאי בריתא: כמבור ולא הוא: כמבור זקן • הלא הכן: מעלה • ר' הגיגא בן אנטיגנוס כגן היה: כחזקתה עד שתיפסל • שיסכרו בה קלא אילן לעם הכלת: לריכין לקבל דברי חכירות בתחלה ואע"ג דאמרן לעיל בנו ובני ביתו לריכין לקבל הכא שאלו הוא ובכל דבר שצריך לנטילת ידים: אבל אשת חבר שנשאת לעם הארץ וכן בתו של חבר שנשאת לעם הארץ וכן עבדו של חבר שנמכר לעם הארץ אין צריכין לקבל דברי חכירות בתחלה יג) ר"מ אומר אף הן צריכין לקבל עליהן דברי יד) חבירות (לסתחלה ר"ש בן אלעזר אומר משום ר"מ מעשה באשה אחת שנשאת לחבר והיתה קומעת לו תפילין על ידו, נשאת לעם הארץ והיתה קושרת לו קשרי מוכס על ידו: אלא מיום שחרב בהם"ק נהגו חכמים סלסול תשמרא: וכולן

וכולן

וכולן